

BELEDİYE
YÖNETİMLERİNDE
SALTANAT
HASTALIĞINI
TEŞHİS ETTİK

BELEDİYE YÖNETİMLERİNDE SALTANAT NEDİR? NASIL BİR HASTALIKTIR?

Belediye yönetimlerinde saltanat hastalığı, yönetime geldikten sonra, yöneticilere sirayet eden bulaşıcı bir hastalıktır. **Mikrobu HBB (her şeyi ben bilirim) ve BYİ (Ben Yüce İnsanım) adı verilen virüslerdir.** HBB ve BYİ virüsü genelde o şehirde yaşayanların aktif olarak belediye yönetimlerine katılımcı olmadığı, denetlemediği, yöneticilerin etrafında "çok iyi yaptınız başkanım", "en büyük sizsiniz", "o kadar büyüksünüz ki bırakın yerel politikayı Türkiye politikasına yön verirsiniz" diyen halk arasında "**yalaka**" olarak bilinen, kraldan çok kralcılarının yoğun olduğu ortamlarda hayat bulur.

Virüs bu ortamlarda girdiği vücutta, demokratik katılım, bilimsellik, halkla iç içe olma, verdiği sözleri tutma, gibi azda olsa var olan, bağışıklık sistemini yok eder. Vücudun sindirim sistemi, boşaltım sistemi ve merkezi sinir sistemi gibi muhtelif doku ve organlarına yerleşerek saltanatın değişik şekilde tezahür eden hastalıklarına neden olurlar. Saltanat hastalığına neden olan HBB ve BYİ virüsü yöneticilerin yaşam tarzı ve anlayışına göre makama geldikten sonra 3 gün ile 3 ay içerisinde ortaya çıkar. Müdahale edilmediği sürece uzun yıllar etkisini sürdürür.

Saltanat Hastalığı Nasıl Bulaşır?

Saltanat hastalığı, birçok bünyede taşıyıcı olarak bulunur ve ortamını bulunca su yüzüne çıkar. Kültüre, eğitime, bölgeye kişinin aile durumuna, geçmiş ilişkilerine başarı ve başarısızlıklarına, hırsına, göre su yüzüne çıkma süreci farklılık gösterir.

Saltanat Hastalığının Belirtileri

HBB ve BYİ virüsleri bünyeye girdikten sonra önce beyin sistematığını etkiler. Ve hasta bir anda kendisini bütün meslekleri yapabilecek tek kişi olduğunu düşünmeye başlar. Kendisinin en yüce insan olduğuna inanır. Yaptıklarıyla değil yüzüyle kalıcı olma hevesi içerisinde olan hasta, önce bulunduğu kurumlara resimlerini astırır. Kurumun basılan her yayınında çıkan her yayında, billboardlarda, ilgili ilgisiz kendi resminin görünmesini ister. Sokaklara, caddelere, parklardaki isim levhalarının

altına, kendi adını ya da yakınlarının adlarını verir. Hastalığın ilerleyen aşamalarında, virüsün girdiği bünye bir anda "Her şeyi bilen", nezaketten uzak, bir "öğreten" adama dönüşür. Etrafında sadece kendini destekleyenleri tutar, eleştiriye tahammülü kalmaz, kendisini eleştirenleri çevresinden uzaklaştırır... Yemediği önünde yediği cebinde dolaşır. Tekrarlayan şekilde, kaldırım taşlarını değiştirir, alt ve üst geçitlerin ulaşım çözümü olduğunu düşünür, yalancı kaleler, sudan şelalelerle, gerçekliğe bir özentiyaratacak uygulamalara da yönelir.. Hastalığın üst evresinde, saltanat hastalığına yakalanan yönetici, canlı yaşamdan korkmaya başlar ve etrafında hareket eden canlılara tahammül edemez... İnsanlar soğuktan kaskatı kesilsin hareket edemesin diye, doğalgaza sürekli zam yapar. Bu durumun kimilerinde, en üst noktaya kadar tırmandığı, özel güvenlik birimleri kurarak halka, esnafa yönelik şiddet kullanma eğilimlerine kadar gittiği de görülebilir. Bu evrede plastik ağaç ithal etme, hatta peluştan hayvanat bahçesi yapacağını, bile ilan edenler olabilir. Bu belirtilerden birkaç tanesini bir arada bulunması durumunda saltanat hastalığı düşünülmelidir. Hastalığın kesin tanısı için anti-saltanat testi yapılır. Testin pozitif olması durumunda, ne mi yapılır?

Eee ona da birlikte karar vereceğiz... Hastalıktan nasıl korunulur, kaç tertip hangi ilaçlar kullanılır... O da bizim maharetimizde... Hastalığı alt etmek için kolları sıvayalım... "geri sayım başladı" önerilerinizi "beklemedeyiz"...

SEVGİLİM ANKARA 14 ŞUBAT 14

SALTANATA SON BULUŞMASI

Biz Kimiz? Neden sevdik Ankara'yı bu kadar?
Neden Saltanata Son?

Gönlünde Ankara Sevdası, yüreğinde **Saltanata Son**
diyenleri bekliyoruz...

Yerinizi rezerve ettirin, zira bulunmayabilir :)

LCV: saltanatason@gmail.com

Tarih: 14 ŞUBAT 2009

Saat 14.00 -16.00 arası

Yer: Necatibey Caddesi. No:57 Ankara / Büyük Salon

saltanatason.org

feyzbook

SARIP SARMALAYACAĞIZ SENİ ANKARA ... MEYDANINLA ...

Daralma, üstüne üstüne gelme, sıkıştırılmışlığımızın dışı vurumudur hepimiz biliriz... Yürürken sokaklarda, caddelerde, yanımızdan geçen kalabalıklarından oluşan koridorları hızlıca adımlayarak koridorun sonundaki aydınlığa ulaşmak istercesine, yükselen kalp atışlarımızda çarpıştığımız herkes biranda bunaltır bizi... Üstümüze gelen kalabalık değildir elbet, yok edilmiş bir şehrin kendisidir...

Bir şehir duyularımıza ve duygularımıza tanık oluyorsa, anılarımızı gelecek kuşaklara aktaracak mekânları koruyabiliyorsa ve ağlamak istediğimizde, sadece kendimizi dinlemek istediğimizde, kimselere görünmeden ağlayacak bir kuytu köşeyi bize sunuyorsa, bakmadan farklılıklarımıza bunu bir zenginlik olarak görüyorsa, sevincimizi, öfkemizi, umutlarımızı ve özlemlerimizi yaşatabiliyorsa merkezinde, gerçek bir şehirdir.

Her şehrin ve her başkent bir hikâyesi vardır... Ve geçmişten günümüze o hikâyeyi anlatan anımsatan, taşıyan, tarihi tarih, insanı insan yapan, insanca yaşatan, o şehrin demokrasisini gösteren mekânları, meydanları vardır...

Budapeşte'de Kahramanlar Meydanı, **Moskova'da** Kızıl Meydan, **Paris'te** Concorde Meydanı, **Lizbon'da** Rossio Meydanı, **Köln'de** Roncalli Platz Meydanı, **Pekin'de** Tiananmen Meydanı, **Londra'da** Trafalgar Meydanı, **Atina'da** Monastiraki Meydanı, **Madrid'de** Plaza Mayor, **Prag'da** Eski Şehir Meydanı, **Zagreb'de** Josipa Jelacic Meydanı, **Amsterdam'da** Dam ve Leidse Meydanları **ve niceleri,**

başkentleri başkent yapan meydanlarıdır ve yayalaştırılmışlardır.

Ankara'da bizim başkentimiz, bir devrimin odak noktası, dostluğumuzu, yokluğumuzu, yoksulluğumuzu, varlığımızı, hayallerimizi paylaştığımız, doğduğumuz, doyduğumuz yer...

Hakkımız Var Biliyoruz...

Bu şehrin her yerinde, bu şehirde yaşayan bizleri, yoksulu, varsılı, genci, yaşlısı, özörlüsü, kadını erkeği, çocuğu bir araya getirerek gece ve gündüz, paylaşacağımız, kafelerinde kahvemizi yudumlayıp, anılarımızı çocuklarımıza anlatacağıımız... Trafik gürültüsünden uzak, yeşilliklerin içerisinde kitap okuyacağımız, spor yapacağımız... Tramvayla ruhumuzu dinginleştireceğimiz, bisikletle sefasına çıkacağımız... Gece yaralarına kadar güven içerisinde konserler ve sokak müzisyenlerini dinleyeceğimiz... Yeni yılı binlerce coşkulu yürekle karşılayacağımız... Sevincimizi kollarımızı açıp gökyüzüne bakarak haykıracağımız, sevdiğimizle dans edeceğimiz, çocuklarımızla kaykay yapıp, topaç çevireceğimiz... Yağmur yağdığında toprak kokusunu içimize çekeceğimiz... Çeşmelerinden doyasıya kana kana temiz su içeceğimiz, törenlerimizi, öfkemizi taleplerimizi sergileyeceğimiz, işten çıktıktan sonra, günün stresini atıp nefes alacağımız, şehir merkezlerinde bir vaha misali yayalaştırılmış meydanları ve insanca yaşamayı hak ettiğimizi biliyoruz.

Ve bu yüzdendir ki belediye yönetimlerinde ki saltanatlar tarafından bizden alınmış, karşıdan karşıya bile geçemediğimiz, otobana çevrilmiş bir hız alanına dönüşen Kızılay'ın ve Ulus'un ve dahi Tandoğan'ın, etrafında sanat galerilerinin, kültür merkezlerinin bulunduğu, bir meydan, bir yaya bölgesi olmasını istiyoruz... İsteyeceğiz de inatla...

Ve bu yüzdendir ki belediye yönetimlerindeki saltanatlar tarafından, şehrin uzak noktalarında, yalnızlaştırıldığımız, kapatıldığımız, mahallemizde ve ilçemizde toplanacağımız, ayrımsız, tüm kültürel ve sosyal hizmetlerden yararlanacağımız meydanlar, yaya bölgeleri istiyoruz... İsteyeceğiz de...

Evet, her şehrin ve her başkent bir hikâyesi, bir kurtuluş günü var...

Ankara'nın hikâyesini okumak için, her belediye başkanı adayına bıkmadan usanmadan sormak ve hikâyelerini dinlemek ve sonrasında takip etmek için, ilk hedefimiz 29 Mart 2009 Belediye seçimlerinde Saltanata Son vererek Ankara'nın kurtuluş gününü ilan etmek. **Sonra hep birlikte yaralarımızı zı sarar gibi Ankara'yı onarmak, yaraları nı sarmak, sevgimizle, bilgimizle, sarmalamak için “Belediye Yönetimlerinde Saltanata Son” kampanyası devam ediyor...**

kızılay kavşağı

trafik kalksın!

engeller kalksın

kavşak kalksın!

Kızılay meydan olsun

kızılay meydan olsun
www.saltanatason.org **imzalıyorum**

“belediye baksın”

ELBET BAKACAK BELEDİYE
ZAMAN İŞ ZAMANI

PROMOSYON DEĞİL!

Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin
2008-2009-2010-2011 bütçesinde;

“ Kömür dağıtımı

110 bin aile

Gıda ve temizlik malzemesi

400 bin aile

Ailelere verilen günlük ekmek sayısı

55 bin

Patates soğan yardımı yapılan aile sayısı

130 bin

Sabahları sıcak çorba verilen kişi sayısı

600 bin

Yemek çadırlarında yemek yiyen kişi sayısı

350 bin ”

**bizler bütçede
öngörülen kişi sayısının
ve aile sayılarının
hiç değişmiyor oluşunu,
bir Saltanatın nereden,
nasıl besleneceğinin
devamı olarak
okuyoruz.**

Yoksulluğun, yoksunluğun ne zor olduğunu, kışın soğukta kalmanın, akşam boğazından sıcak bir çorba geçmeden uyumanın, çocuğuna verilecek okul harçlığının olmadığını ne anlama geldiğini, tüm bunların yüreklerimizde nasıl bir sıkışma yarattığını, kapımıza gelen gıda yardımlarını sadece ihtiyaçtan almak zorunda olduğumuzu biliriz... Alırken yardımları kimse görsün istemeyiz. Çalışmadan kazanmak, çalışmadan geçinmek zordur... Alının teri akmamışsa bir dilim ekmeğe, boğazından geçmesi zordur...

Ama alırsınız, çaresizsinizdir... Yiyecek ekmek, ısınacak yakacak, yapılacak-çalışacak bir iş yoktur...

Olsaydı eğer bir işimiz yine de ister miydik? Değil, elbette değil...

Yoksulsak eğer; kışın soğukta donmamayı, sıcak bir yuvada tok karnına uyumayı, herkes kadar hak ettiğimizi ve bunun bir hak olduğunu biliriz.

“BELEDİYE BAKSIN” sözü boşa değildir bu topraklarda... Biz çalışıp kazanmak, üretmek, ekmeğimizi kendimiz almak, sıcak bir yuvada, yüreğimiz burkulmadan, kimseye muhtaç olmadan, başımız dik yaşamak istiyoruz...

Onun içindir ki, bütçesinde yoksulluğu özendiren, iş olanağı yaratmaya değil de, promosyona, sadaka anlayışına yatırım yapan saltanatları kabul etmiyoruz... Yoksulluğumuzu kullanan belediyeler istemiyoruz.

BU NEDENLE; promosyonlarla yoksulluğu özendiren ve yoksulluğa mahkûm eden “promosyon” bir yönetim, halkıyla sadece bağımlılık, muhtaçlık ilişkisi kuran bir saltanat, biat eden bir toplum ve yoksulluğa mahkûm bir ANKARA değil istediğimiz...

PROMOSYON YAĞ, UN, ŞEKER DEĞİL , EMEK VERİLMİŞ SAHİCİ AŞLAR, SAHİCİ İŞLER
PROMOSYON KÖMÜR DEĞİL , TEMİZ BİR HAVA, SIMSICAK BİR YUVA,
PROMOSYON ULAŞIMLA BAYRAM KANDIRMACALARI DEĞİL,
SÜREKLİ ÜCRETSİZ ULAŞIM İSTİYORUZ...

PROMOSYONLARINIZ SİZİN, ANKARA'DA YAŞAM BİZİM OLSUN!

**BELEDİYE YÖNETİMLERİNDE PROMOSYONLARLA
SÜREN SALTANAT ARTIK SON BULSUN!**

14 ŞUBAT 14

“BELEDİYE YÖNETİMLERİNDE SALTANATA SON”
vermek için

HAYDİ ASKIYA*

Seçmen çağında olup da Ankara'da oylarını kullanarak
Belediye Yönetimlerinde Saltanata Son verilmesinde benim de
katkım olsun diyenlere
Çevremizde, yanımızda, umudunu tüketip, karar
verememişlere,
“bunların hepsi aynı” deyip kendisini geri çekenlere
Ankara'da düşünen, konuşan, araştıran, yazan, çizen, çeviren,
tasarlayan, gülen, koşan yürüyen, hiç olmadı yayanlar tarafından

“HAYDİ, SANDIĞA”
seferberliğinin birinci adımı olan

“HAYDİ ASKIYA”
eylemi başlatılmıştır.

Yolda, metroda, otobüste, parkta, evde, işte, mahallede, markette, bayramda,
seyranda, okulda, bulduğun ve gördüğün her yerde... Yürürken, koşarken,
inerken, binerken, gezmeye gidip gelirken, gece, gündüz, her saniye.

29 Mart 2009'da Ankara'da Saltanata Son vermek için
“HAYDİ ASKIYA”
Kime? “Çocuklarımıza”
Neden? “Onlar bunu hak ettiği için,”
Ne için? “Sağlıklı, varlıklı güvenli bir gelecek,
bir şehir yaşamı için...”

Nokta kırılıyor, oyun bozuluyor...

29 Mart 2009'da Ankara'da Saltanata son vermek için
“HAYDİ ASKIYA”, “HAYDİ SANDIĞA”

(*)“Haydi Askıya, Haydi Sandığa”, bir umut, bir “iç hesaplaşma”dır.
Umudu kendinde ve şehirde görenlerin çağırısıdır...
Ve kim ne derse desin, Ankara, yaşayanlarına benzer.
Hüzünleri, öfkeleri, sevgileri, umutları, umutsuzlukları, yoklukları, evsizlikleri,
işsizlikleri ama ille de teslim olmamışlıkları vardır.
Mutlak olan bir şey varsa, onları bulup çıkartmak yüreğimizdeki sevdayı ateşe vermektir.
Gün o gündür... Gecikmeye gelmez...
Her hakkı mahfuz değildir, kullanmak, yaymak, ücretsizdir...